रसूल (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) जब नमाज पढ्नुहुन्थ्यो, उहाँले (सज्दाको अवस्थामा) आफ्ना दुवै हात (भुइँमा राख्दा) यति फराकिलो पार्नुहुन्थ्यो कि उहाँको काखको सेतोपन देखिन्थ्यो।

अब्दुल्लाह बिन मालिक बिन बुहैना (रजियल्लाहु अन्हु) ले बयान गरेका छन् कि रसूल (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) जब नमाज पढ्नुहुन्थ्यो, उहाँले (सज्दाको अवस्थामा) आफ्ना दुवै हात (भुइँमा राख्दा) यति फराकिलो पार्नुहुन्थ्यो कि उहाँको काखको सेतोपन देखिन्थ्यो।
[सही] [मुत्तफकुन अलैहि]

नबी (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) सज्दा गर्दा आफ्ना दुवै हातबीच फराकिलो दूरी राख्नुहुन्थ्यो, प्रत्येक हातलाई पखेटा फैलाएजस्तै गरेर आफ्नो काखीसँगैको तलको शरीरको भागबाट यति टाढा राख्नुहुन्थ्यो कि उहाँको काखीको छालाको रङ देखिन्थ्यो। यसले दुवै हातलाई त्यसरी फैलाउने र तिनीहरूलाई शरीरको छेउबाट टाढा राख्ने कार्यको अतिशयोक्तिलाई जनाउँछ।

https://www.sunnah.global/hadeeth/ne/show/3220